

Posudek bakalářské práce

posudek vedoucího práce		oponentský posudek X		
Studijní program	Specializace v pedagogice			
Studijní obor	Německý jazyk se zaměřením na vzdělávání			
Název práce	Negativní fenomény v současné společnosti jako stavební kámen problémově orientovaných románů pro mládež a mladé dospělé na příkladu analýzy románů W. Herrndorfa <i>Čik</i> a I. Procházkové <i>Nazí</i>			
Autor/ka práce	Klára PISKÁČKOVÁ			
Vedoucí práce	Ph.Dr. Tamara Bučková, Ph.D.			
Oponent/ka práce	Eva Markvartová, Ph.D.			
Hodnocení práce				
Obsah práce	odpovídá názvu práce X	odpovídá s připomínkou	odpovídá s výhradou	neodpovídá názvu práce
Struktura práce	odpovídá zcela tématu	odpovídá s připomínkou X	odpovídá s výhradou	neodpovídá požadavkům
Formální úprava	odpovídá požadavkům	odpovídá s připomínkou X	odpovídá s výhradou	neodpovídá požadavkům
Citace v práci	odpovídají normě	odpovídají s připomínkou X	odpovídají s výhradou	neodpovídají
Přílohy práce	vhodně doplňují téma X	netýkají se tématu	jsou nevhodné k tématu	nejsou v práci uvedeny
Seznam literatury	odpovídá tématu X	odpovídá s připomínkou	odpovídá s výhradou	neodpovídá
Počet stran práce	odpovídá požadavkům X	odpovídá s připomínkou	odpovídá s výhradou	neodpovídá požadavkům
Celkové zpracování tématu	odpovídá požadavkům X	odpovídá s připomínkou	odpovídá s výhradou	neodpovídá
Celkové hodnocení			vyhověl/a X	nevyhověl/a
Doporučení k obhajobě			Doporučuji X	nedoporučuji

Připomínky, výhrady, zdůvodnění:

Celkově se jedná o práci na velmi dobré úrovni. Vedle poetivé motivické analýzy zvláště oceňuji interpretační citlivost. Po formální stránce by šla práce ještě vylepšit. Vyskytuje se v ní malé množství neopravených gramatických chyb a překlepů (což neplatí pro německé resumé, kde je chyb bohužel celá řada). Pozor na opakování slov: například spojení „negativní fenomén“ se v některých odstavcích objevuje až pětkrát za sebou. Doporučuji vyhnout se nevědeckým formulacím typu „další obrovský a rozhodující vliv“ (18). Vědecký plurál se spíše nepoužívá (25). Nadměrné odkazování na strukturu argumentace a kompozici je neobratné a zbytečné: „V případě románu *Čik* se totiž setkáváme se dvěma hlavními hrdiny, jejichž osudy jsou spolu úzce spjaty, proto bude i analýza méně strukturovanější než analýza románu *Nazí*. V díle *Nazí* se jedná o pět relativně samostatných příběhů, analýza tedy může být rozdělena do menších ucelených celků“ (22).

Autorku chválím za logickou strukturu práce. V úvodu se zabývá nejen vysvětlením základních pojmů a problematikou negativních fenoménů ve společnosti, ale zároveň se i zamýšlí nad funkcemi literatury ve vztahu k vybraným tématům a poté přechází k vlastní tvůrčí interpretaci. Trochu nevyvážená je druhá kapitola, která začíná komentářem k jednotlivým komponentám (nadpis, postavy, typy románu, kompozice, jazyk – to vše na jedné stránce) a poté se věnuje znovu postavám.

Výhrady mám ke způsobu, jakým je citováno (viz např. str. 22). Závorka s odkazem může být umístěna na jakémkoliv místě ve větě. Je-li však na konci věty, měla by být vždy před tečkou (to platí pro celou práci). I bibliografický odkaz je totiž gramatická věta, začíná velkým písmenem a končí tečkou (případně ekvivalentním interpunkčním znaménkem). Citáty není vhodné psát kurzívou, protože kurzíva je v tomto případě vyhrazena již pro nadpisy. Navíc se v citátech vyskytují snad všechny druhy uvozovek, což působí rušivě, zejména jsou-li chybně umístěny. Je třeba též rozlišovat spojovník, který se používá ve výrazech těsného spojení a delší pomlčku, která se píše s mezerou z obou stran a odděluje do věty vložené vsuvky. Mezi čísla označující různé stupně textu se neklade pomlčka. Členění textu je pochopitelně otázkou subjektivní volby autorky. Z důvodu lepší přehlednosti se ale obecně nedoporučuje členit podkapitoly na více než třetího řádku (většinou postačí kapitola, podkapitola, úsek). V předkládané práci však nestačí ani čtyři úrovně, takže pasáže věnované motivům už nejsou číslovány vůbec a nejsou tudíž ani součástí obsahu.

Otázky k obhajobě:

1. Pro popis osobní zkušenosti jedince s jeho vlastním já si psychologie vytvořila mnoho hypotetických konstruktů a termínů, které navíc nepoužívá jednoznačně (Wylie, 1979; Leary & Tangney, 2003). Ve Vaší práci na „fenomén já“ a otázku identity narážíte. Mohla byste se tyto pojmy pokusit přesněji vymezit? Není mi zcela jasné, co myslíte tím, že „Hrdinové bojují se svým já“ (22) nebo „Ve správnou chvíli Maik pochopil, že není vůbec důležité, co má člověk na sobě, jak ho vidí druzí a není důležité, kým je“ (28)?